

„Případ Altner“ a exekuce na účet u banky

eFocus

Pravděpodobně si vybavíte, že v dubnu tohoto roku Městský soud v Praze pravomocně uložil České straně sociálně demokratické zaplatit svému bývalému advokátovi JUDr. Zdeňku Altnerovi více než 337 milionů Kč za jím poskytnuté právní služby při sporu o vlastnictví Lidového domu. Šlo o přiznání smlouveného bonusu za úspěch v soudní při včetně úroků z prodlení. Na celou záležitost se již nahlíželo z mnoha různých pohledů, z nichž každý má opodstatnění. Ve svém zamyšlení bych se však chtěl věnovat otázce většinou médií nepovšimnuté.

ČSSD krátce poté oznámila, že se na ní obrátily asi dvě desítky věřitelů dr. Altnera, kteří formou exekučních příkazů požadovali zaplacení mnoha milionů korun na úhradu svých přiznaných peněžitých nároků. Politická strana se tak dostala do velmi komplikované situace, kdy vedle jednoho věřitele (dr. Altnera) jí náhle, jako houby po dešti, vyrostli věřitelé tohoto věřitele. Kdo se má vyznat ve správném pořadí uspokojení pohledávek a kolik činí celkový zůstatek, který by měl být následně vyplacen dr. Altnerovi? A to vše pod hrozbou, že není-li úhrada pohledávek oprávněných řádně vyplacena, mohou zasáhnout vůči dlužníkovi (ČSSD) například formou exekučního příkazu. Velmi záhy bylo zřejmé, že politická strana hlavnímu oprávněnému (dr. Altnerovi) zatím plnit nechce, spoléhaje na dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky, ale stejný postup vůči jeho věřitelům však nevolí. A v tento okamžik na ní dopadla plná váha náročného postupu při plnění výkonu rozhodnutí.

Jako právník banky přirozeně dovedu plně pochopit stesky na složitost procesu při uspokojování oprávněných osob v rámci exekučního řízení. Příkazání pohledávky z účtu u peněžního ústavu patří k nejfrekventovanějším způsobům exekuce a téměř k nerozeznání se podobá způsobu exekuce použitému v tomto případě. Při provádění výkonu rozhodnutí peněžní ústav musí posuzovat celou řadu velmi nejasných situací; dochází nejen k souběhům více vymáhaných pohledávek, ale i k souběhu různých řízení včetně insolvenčního. Soudy často povolují odklady výkonu rozhodnutí nebo pohledávka z účtu je zastavena či slouží k zajištění dluhu, což vytváří další velmi komplikovanou situaci.

Vůči povinnému dlužníkovi se příkazuje postupovat na jedné straně zcela nekompromisně. Po peněžním ústavu zákon v této souvislosti nejen požaduje, aby řádně a včas odepsal vymáhanou pohledávku z účtu a vyplatil jí oprávněnému, ale v případě, že na účtu není dost peněžních prostředků, má peněžní ústav povinnost účet sledovat ještě šest měsíců a peníze v té době došlé rovněž vyplatit oprávněnému.

Na straně druhé jsou však umožněny výjimky. Zákonodárce usoudil, že by důsledné provedení výkonu rozhodnutí odepsáním pohledávky z účtu mohlo tíživě dopadnout na některé věřitele dlužníka (jeho zaměstnance), a proto mu peněžní ústav částku na mzdy a platy zaměstnanců musí vyplatit. Dále zřejmě jat sociálními ohledy vůči exekuovanému, zákon rovněž ukládá peněžnímu ústavu provést mu na požádání výplatu do výše dvojnásobku životního minima.

Jste-li už nyní toho názoru, že tyto postupy jsou pro banky dost složité a že mohou při jejich realizaci vznikat chyby a nejasnosti, vězte, že máte pravdu. Pokud byste však očekávali rozumnou míru tolerance chybovosti, jste na velkém omylu. Každé případné pochybení peněžního ústavu trestá

zákonodárce tím, že je povinen v případě nedobytnosti pohledávky na účtu, uhradit exekucí částku ze svého. Prostě banka zaplatí oprávněnému místo dlužníka, a to bez výjimek.

Stát tímto způsobem přenesl na soukromoprávní subjekty část svých povinností při vymáhání práva. Na banky bylo tak navaleno obrovské břímě provádění exekucí, které lze vzhledem k jejich počtu, množství účtů a rozsahu uložených povinností zajistit pouze sofistikovanými informačními technologiemi; prostě, že to vše sleduje a provádí počítačový program. Výsledkem je velmi nákladný způsob plnění povinností ve veřejném zájmu, na které stát ani na exekuci zúčastněné osoby bankám nikterak nepřispívají. Neradostný stav v dnešní době, kdy stav zadluženosti stoupá a počet exekucí roste.

Už je vám jasné co má případ „Altner“ a exekuce na účet u banky společného? A že máte také pocit, že by věci prospělo alespoň zjednodušení právní úpravy procesu exekuce a omezování povinností bank jako dlužníků povinných osob? Možná by k tomu mohlo přispět i komplikované postavení jedné z vládnoucích politických stran při úhradě jejího dluhu. Nebuďte mne prosím, jestli sním.

doc. JUDr. Petr Liška, Ph.D, LL.M.,

ředitel úseku Právní služby, Česká spořitelna a. s.,

docent na Katedře obchodního práva PF UK

Názor byl publikován v rámci vydání EPRAVO.CZ Digital - červenec, srpen 2016.

Nové číslo **EPRAVO.CZ Digital** si můžete stáhnout **ZDARMA** na **App Store**, **Google Play** a **Windows Store**, a to přímo z Vašeho tabletu či chytrého telefonu. Pokud máte již aplikaci staženou,

postačí si stáhnout pouze nové vydání. Využít můžete také webový archiv starších čísel na adrese tablet.epravo.cz.

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nebezpečný návrh novely zákona aneb Cesta do pekel je dlážděna těmi nejlepšími úmysly. Actio popularis – dobrý sluha, ale špatný pán](#)
- [Třpyt a bída DPP](#)
- [Lesk a bída klouzavého mandátu](#)
- [GDPR pro samostatné advokáty](#)
- [GDPR kontra zásada veřejnosti](#)
- [Proboha, nepohrávejme si s myšlenkou na zrušení Senátu – aneb I každý populismus musí mít svou mez.](#)
- [Proč máme málo soudců-mužů? Není to diskriminace?](#)
- [Zpověď týraného dyslekticko-dysgrafického autisty](#)
- [Právo stále bují aneb Právní život](#)
- [Glejt pro podpantofelníka](#)
- [Léto versus generátor spisů aneb Právní život](#)